

➔ Folytatás az I. oldalról

Amikor a téma a „közelben” hever

Az elmúlt évek folyamán nem egyszer történt meg, hogy újságíróként témaalanyt fedez fel magának az ember akár a saját közvetlen közeléből. Csatlos Károly személyes jóbarátként, kollégaként került a mikrofonom elé, évtizedes barátságunk ellenére csodálkoztam rá, hogy jó, van neki egy „hivatalos hangja”, amikor elindul egy felvétel, és a megszokott kérdezőből hirtelen kérdező lesz. Csatlos Károly ugyanis a három éve elindított katonai híradó egyik magyar hangja, műsora mondhatni történelmi jellegű: először történik meg, hogy a román hadsereg magyarul kommunikál. Még nincs egy éve a közös interjúknak, így élénken emlékszik rá, hogy megállapítottam, hogy megváltozik a hangszíne, amikor hivatalosan kérdezek – és közben újra hivatalosra vált.

Elismeri, bár sokszor volt a mikrofon túlsó végén, a Vásárhelyi Forगतag sajtószóvivőjeként interjúkat is adott, de a Liget látta meg először a személyében a témát mint lehetőséget. „Ez egy plusz pont a Ligetnek, hogy érdeklődött a személyem és a munkásságom iránt is. Érdekes élmény és tapasztalat volt a beszélgetés még nekem is, aki ugye újságírással foglalkozok, hát akkor olyan személyeknek, akik tényleg a mindennapokban dolgoznak, vagy valami kiemelkedőt csinálnak, és azért keresik meg őket az újságírók. Maradandó élmény volt nekem is” – mondja a februári interjúról Károly. Hozzáteszi, ő is fedezett fel másokat a Liget hasábjain, volt, hogy olyan dolgokat tudott meg ismerőseiről, amelyeket másként nem tudott.

Cseperedő interjúalanyok

A Liget története során tehetséges gyermekeket is bemutatunk: például Szász Csanád Lászlót, aki 2019-ben kilencévesen a Fölszállott a Páva népzenei tehetségkutató döntőjébe jutott. Édesapja, Szász Péter szívesen eleveníti fel,

A szeminárium ligetében

Pár évvel ezelőtt a gyulafehérvári papnevelő intézet sajtóreferenseként előljáróim azzal a feladattal bíztak meg, hogy az egyházi sajtó mellett a világi sajtóban adjunk hírt magunkról, hogy azok az emberek is tudjanak rólunk, akik nem föltétlenül csak egyházi körökben mozognak. Így kerültem kapcsolatba Péter Beátával, a Liget szerkesztőjével, hiszen a „világi” jelleg mellett fontosnak tartottam, hogy olyan szerkesztőt és médiaorgánust keressék meg, aki olyan értékeket képvisel, amelyekkel intézményünk is azonosulni tud. Az első fellángolás, ötlet, hogy látogassanak el közösségünkbe, közel két évet pihent, míg 2021 őszén sikerült, így a Liget és a Székelyhon néhány napra Gyulafehérvárra „költözött”, hogy a szeminárium zárt „ligetéről” mutasson meg valamit a világnak, amelynek szolgálatára készülnek növendékei több mint 260 éve. Beáta és Pinti Attila képes, szöveges beszámolóí révén közösségünk – amely sokak számára már-már misztikus jellegű – olyan arcát mutathatta meg, amely az olvasók számára ismeretlen világot emberarcúvá tette a személyes történetek és vallomások által. Hálával emlékezem az együtt végzett munkára, a közreműködésre, amely sok szempontból úttörőnek számított. Bár voltak még terveink, de a Liget jelenlegi helyzete újból pihenni küldi az ötleteket, mégis reménykedem, hogy eljön a pillanat, amikor le lehet porolni a terveket, hogy valami szépet és értékeset mutassunk – igen, közösen! – az olvasóknak, úgy ahogy a szerkesztők mindig is tették. Hála értük!

Bőjte Csongor, a kolozsvári Szent Mihály templom segédlelkésze

hogy három évvel ezelőtt milyen zsúfolt és pörgős volt az életük, most is elbeszélés ottthon, hogy milyen volt az Erdély Tévében lenni, a Duna Tévében lenni, vagy amikor a Liget házhoz jött hozzánk. „Különleges időszak volt ez az életünkben, az biztos. Mindenkinek külön élmény volt. Nemcsak a gyerekeknek, hanem nekünk is. Amikor jöttünk haza utoljára, azt mondta Csanád az autóban, hogy aztán a következő Pávára jövök mint táncos, aztán hegedűvel is jövök. Na de azóta nincs Páva, az volt az utolsó, amelyben Csanád is szerepelt” – mondja az édesapa. Szinte egy szuszra sorolja, hogy a tévéműsor hozta népszerűség miatt hová és mikor hívták fellépni Csanádot, igaz, a fellépései egy részét keresztülhúzta a rövidesen beköszönő koronavírus-járvány, de azért most sem idegen számára a színpad, most is énekel, hegedűl, táncol, de édesapja elárulja, hogy a népzene mellett már más műfajok felé is kacsingat, nagy kedvence a Queen együttes, és előszeretettel éneklie Freddie Mercury dalait, de Michael Jacksont is. „A három királyból kettőt vágja már Csanád, a harmadik, vagyis kronológiai sorrendben az első, Elvis Presley hiányzik már csak” – meséli a büszke édesapa.

Kétségek között

Igazi szerelemprojekt a tájépitész-ként dolgozó csíkszeredai Bíró Hanna számára az olyan egyedi arany- és ezüstékszerek tervezése, amelyekhez régi hímzett terítők és varrottasok adják az ihletet. A Liget hasábjain alkotói minőségében első alkalommal szereplő fiatal nő – mint utólag bevallotta – komoly kétségek gyötörték, hogy 2021 tavaszán vállalja-e a beszélgetést vagy sem. „Jólesett a felkérés, de amikor kicsit belegondoltam, kétségek kezdtek gyötörni a beszélgetés kapcsán, mert úgy éreztem, nem vagyok én még olyan szinten, hogy a Ligetben szerepeljek. Végül hagytam magam meggyőzni, és nem bántam meg, sőt a cikket olvasva, a fotókat nézve nagyon büszke voltam magamra, a munkámra, az ékszereimre, és ma is azt érzem, igazi nagy dolog volt a Ligetben szerepelni. Nagyon sokan megosztották a cikket, mindenkinek tetszett, rengetegen írtak, hívtak, gratuláltak, nagyon sokan ebből a cikkből tudták meg, hogy én ékszerkészítéssel is foglalkozok. Maradandó élmény, amiért mindig is hálás leszek” – meséli ma is lelkesen Hanna, aki cikkünk megjelenése óta harmadik gyermekének is életet adott.

Történelmi esemény részese lehetett az Izsák-Szekely család

Szívbe vésett pápai mosoly

2019 óta díszes otthonuknak a Liget borítólappja, hiszen ekkor adta hírül a világnak, hogy Csíksomlyón a pápa magyarul mosolygott – meséli Izsák-Szekely Judith ma is meghatódva. Több mint három év telt el azóta – mondja –, mégis olyan, mintha tegnap küszködtek volna a köddel, esővel, sárral, hegyvel, biztonságiakkal a találkozásért. „Öt kisgyerekünkkel vihetjük az áldozati adományokat a Szentatyához, és ekkor áldotta meg gyermekeinket is, a látogatásakor tízéves Emóké, kilencéves Enikő, hétéves Elődöt, ötéves Szabolcsot és hároméves Örsöt. Rengeteg visszajelzést kaptunk a Ligetben megjelent cikk kapcsán, egyrészt mert történelmi jelentőségű esemény részesei lehettünk, ami nagy kegyelem volt családunk számára, és mert a cikk által több emberhez is eljuthatott, milyen érzelmeket támasztott a kisgyermekekben is ez a találkozás. Nehéz erről beszélni, a személyes élményeket a nyilvánosságra tárnai, de Ildikó megkönnyítette ezt, sikerült az olvasók számára is közvetíteni a találkozás bensőségességét. Időnként újraolvassuk a cikket, mert olyan jó visszaemlékezni az erőre, ami a Szentatyából áradt, a kegyes szobor közelében töltött órákra, a szervezés nehéz szerepét a legnagyobb alázattal vállaló atyákra,

arra, ahogyan a kisgyerekeink vállalták a küzdelmet a találkozásért. Köszönet a Ligetnek, hogy ezt megörökítette!” – mondja Judith.

A székelyruhába öltözött héttagú család minden bizonnyal sokak szemébe könnyeket csalt, amikor a csíksomlyói Hármashalom oltárnál bemutatott pápai szentmisén Öszentségéhez adományokat vittek. Egy pillantás, egy mosoly, egy kézfogás és egy újságcikk – egy életen át a szívekben őrzött emlékek.

Hétköznapi, jeles napok

Nem csak közösségeket, családokat is bemutatunk az évek során a Liget hasábjain. Ilyen volt a Napon-ta megélni a népi kultúrát című, az Ádám családról szóló cikkünk is 2019 augusztusában. De nemcsak ekkor, hanem más alkalmakkor is szólunk az Ádám család valamelyik tagjáról vagy megvalósításokról, például az Ádám Rebekával készült portréinterjúban az általa megálmodott Zengő Térről vagy az Ádám Katalin vezette Aprók táncházáról. „A Liget egyaránt meglátta az erdélyi emberek hétköznapijait, a jeles napokra való készülődésben szokásait. Lapja-in megismerhettünk háttérben, csendben alkotó művészeket, külföldről hazatelepült, szívünkben megünnepelt fiatalokat. Hagymányainkról, tiszteletré méltó őseink

Bíró Hanna, akárcsak sokan mások, alkotói minőségben először a Ligetben mutatkozott be

Mély és komoly írások

Szomorúan hallok, hogy nem lesz többé Liget sem. Azt hittem, az legalább megmarad, mert annyira fontos interjúk jelentek ott meg! Számomra azért voltak fontosak a Liget témái, mert nagyon mély és komoly írások jelentek meg zenei és színházi témában is, mindkettő szorosan kapcsolódik a munkámhoz. A legszebb emlékeim egyike például az, amikor velem készült egy gyönyörű portréinterjú, hát az valami óriási megtiszteltetés volt. Most is hálás vagyok érte. Ugyanilyen szép emlék, amikor itteni színházi emberekkel készítettünk interjúkat, azaz pontosabban Péter Bea készítette, de együtt találtuk ki, hogy ki következzen, mi is a koncepciója a sorozatnak, és így én is részesévé váltam. Nagyon fontos volt az is, hogy ha itt volt a színháznál egy új rendező, egy nagyon híres vagy kevésbé híres művész, akkor én biztos lehettem benne, hogy a Ligetben be tudjuk mutatni a közönségnek, hogy ki is ő valójában. Vagy fontos volt az is számomra, hogy az én második gyermekem, a Csíki Jazz is helyet kapott a Ligetben, és hihetetlen, hogy ennek most vége van. Nagyon hálás vagyok mindenért, Liget, köszönöm a munkáját minden kedves munkatársnak, és remélem egyszer, valahogyan lesz folytatás, mert én hiszek benne, hogy a jó dolgok nem tűnhetnek el, csak legfeljebb átalakulnak!”

Szilágy Nóra közönségszervező, fesztiválszervező